

Miauwkes

Scheefsnor & Melkmuil

Miauwkes

Scheefsnor & Melkmuil

VERONIQUE PUTS

Manteau

Inhoud

6	Kattenpoot	81	Beer! Stout!
8	Blijre Intrede	85	De kat uit de boom kijken
13	Beregoed	91	Wasda
15	Wennen	93	Vince
16	Broeders	97	Tafelschuimers
21	Ondertitels	99	Houdini maal twee
22	Samen muizen	101	Energiecrisis
25	Bereflapper	106	Opendeurdag
31	Berebom	108	Isolatie
32	Puzzelen	111	Aftrap
34	Zandstrand	117	Straatwerken
36	Onbehaaglijk	119	Hoog tijd
42	Robotmaaier	120	Hooligans
45	Samen op schoot	123	Uit de kast
47	Op logement	124	Beer is ziek als een hond
51	Vlaamse Graai	131	De plicht roept
52	Knaldrang	133	Weemoed
55	Pernods grafje	134	Vrede in de kerststal
59	Caramel, Cootje en Beer	139	Acrobaat
60	Beer en Charlie	141	Koude keuken
64	Daguitstap	146	Lama liggen
67	Wie een kuil graaft...	148	Bloembollen
69	Steltloper	150	Kattenles
72	Mottig	155	Blafsnuif
75	Deurtwijfel	157	Kom van die muur af!
78	Cool cat	158	Nawoord

Miauwkes!

Miauwkes, Pernod hier. Je hebt het nieuwe boek van Veronique Puts in je handen. Dit is het eerste kattenboek dat ze schreef zonder mijn hulp. Het is maar te hopen dat het een beetje in de smaak zal vallen, want ik was behalve de ster van haar verhalen, ook haar assistent, natuurlijk. Cootje doet haar best, maar laten we eerlijk zijn: ik was jullie lieveling. Terecht. Ik heb het wel gelezen in de vele berichten die jullie stuurden na mijn vertrek. Daar knapte de generaal van het Miauwkesleger erg van op.

Mijn negen levens waren op. Niemand zag het aankomen, maar zo doen sterren dat graag. *Out with a bang!* Maar Miauwkes, wat heb ik genoten van mijn bestaan. Ik leefde het leven van een rockstar. In mijn jonge jaren reeg ik de muizen en mezen aan mijn nagels. Ik mocht bijna alles. En hetgeen me verboden werd, deed ik ook nog. Op bed liggen. Eten gappen. Zeuren totdat ik opgetild werd. Mensen zijn watjes. Hou je hoofd een beetje schuin, laat je oog wat tranen en je krijgt alles gedaan. Enfn, dat hoeft ik jullie niet te vertellen.

Cootje was niet zo goed in het alleen zijn en daarom heeft een jonge kater na mijn vertrek mijn mandje gevuld. Cootje verkeek zich daar een beetje aan, want niet alle katers blijken zo makkelijk als ik. Nu is er Beer. Het is een knappe jongen, dat mag gezegd worden. Maar mensenlief, er is nog werk aan. Die kleine moet nog veel leren. Beer is een brokkenpiloot die nu al een paar levens verprutst heeft. Hij probeert bijvoorbeeld steeds te ontsnappen. De domoor heeft nog niet in de gaten dat het nergens beter is dan thuis.

© Kristof Ghyselincx

Als jullie me nu willen excuseren, ik ga wat rijstepap likken uit mijn gouden schaalje. Ik loop hier makkelijk in en uit. Ik kreeg namelijk mijn eigen kattenluikje in de hemelpoort. Zo kan ik naar binnen en naar buiten wanneer ik wil, want dat genderneutrale type met die vleugels was het beu dat ik heel de tijd stond te twijfelen als hij de deur voor me openhield. Hij weet duidelijk niet veel van katten, maar wat wil je: het is een fladdersnack. Zij het in XL-formaat. Daar zijn er hier veel van. Over het algemeen zijn ze oké. Ze houden de wolk waarop ik rust fluffy en zacht.

Als je binnenkort eens omhoog kijkt en je ziet een bijzonder donzige wolk, dan weet je: dat is de mijne. Van hierboven werp ik een besnorde kus in je richting. En wens ik je veel leesplezier.

Pernod

Blijje Intrede

Het is een paar maanden geleden dat onze kater Pernod overleed. Pernod was Cootjes aller- allerbeste vriend. De mijne ook, trouwens. Pernod was klein van stuk, maar de leegte die hij achterlaat, davert door ons huis. Ik wen langzaam aan de afwezigheid van de kleine man maar Cootje heeft het zichtbaar moeilijk. Cootje en Pernod waren onafscheidelijk. Een eenheid, een begrip. Zoiets als Romeo en Julia. Of misschien meer iets als Kwik en Flupke. Nu is er enkel Cootje nog en ik zie het aan haar gedrag dat ze haar soulmate mist. In huis volgt ze me de hele dag op de voet. En als ik een paar uur weg ben, zit ze te wachten bij de deur als ik thuiskom. Het breekt mijn hart steeds opnieuw.

Dag na dag wordt het me duidelijker: het bestaan als single kat doet Cootje geen goed. Het wordt tijd voor een nieuwe speelkameraad. Na lang zoeken achten we een jonge kater geschikt voor de vacature. Zijn chocoladebruine vacht inspireert ons tot de naam: Beer!

Omdat we vermoeden dat Cootje de nieuwkomer niet onmiddellijk met open pootjes zal ontvangen, raadplegen we deskundigen. Zij benadrukken dat we tijd moeten nemen voor een trage kennismaking. Katten zomaar pardoes bijeen zetten, is vragen om problemen. Cootje is een nerveus meisje. Als we haar de gelegenheid geven om zelf het tempo te bepalen, vergroten we haar kansen op nieuw geluk. Dat betekent in praktijk dat Coot en Beer voorlopig elk hun eigen ruimte in huis krijgen waarin de andere niet mag komen. Elk een eigen voerbakje. Eigen kattenbak. Eigen alles. De eerste stap zal het uitwisselen van geuren zijn. Afhankelijk van Cootjes reactie daarop, kunnen we volgende stappen zetten.

Beer is een kleine kater, net uit de verpakking.

Als D-day nadert, neem ik Cootje bij me voor een ernstig gesprek. Van vrouw tot vrouw. ‘Lang genoeg alleen geweest, lieverd,’ zeg ik tegen haar. ‘We gaan je laten kennismaken met een kereltje. Het zou me plezieren als je hem een kans geeft.’ Cootjes ogen staren me aan en weerspiegelen de vraagtekens in mijn eigen ogen. Ze houdt haar hoofd schuin en begint dan haar snor te wassen. ‘Prrr,’ antwoordt ze.

En dan doet Beer zijn blije intrede. Ik mag wel zeggen: uiterst blije intrede. Hij heeft er zin in. Als hij uit zijn reismand komt, blijkt zijn personality kamervullend te zijn. Beer stapt niet. Beer stuitert. Uit zijn hele voorkomen blijkt dat deze jongen nog nooit in zijn leven een onaangenaam moment heeft meegemaakt. Er is nooit tegen hem geroepen. Er is nog nooit iemand boos op hem geweest. Beer houdt van het leven en verwacht enkel liefde. Deze kleine kater komt net uit de verpakking en is totaal onbeschadigd en onbekommerd. In zijn reismandje ligt ook zijn dekentje. Dat ruikt naar hem. Perfect werkmateriaal.

Als ik Beers dekentje naar Cootje breng, hou ik mijn adem in. Cootje ruikt aandachtig en met volle concentratie aan het textiel. Grote ogen. En dan komt het. Een lange, indrukwekkende grom, diep uit haar keel. *Her Majesty is not amused. At all.*

En we zijn vertrokken.

*Zeg! Hoe zou
je zelf zijn?*

www.miauwkes.be

©2023 Standaard Uitgeverij

info@miauwkes.be

Vormgever cover en binnenwerk: Pascal Van Hoorebeke

Foto's omslag en binnenwerk: Veronique Puts

Illustraties: Veronique Puts

Alle rechten voorbehouden: niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen, in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen op welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Ondanks alle zorg die aan de samenstelling van deze uitgave werd besteed, kan de redactie of auteur noch de uitgever aansprakelijkheid aanvaarden voor eventuele schade die zou kunnen voortvloeien uit enige fout die in deze publicatie zou voorkomen.

Standaard Uitgeverij

ISBN 978 90 2234 076 9

NUR 431

*Met dank aan Trees Pansaerts en Els Van Belleghem
voor hun hulp en enthousiasme.*